

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2019, čj. 10 A 18/2019-54,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nečinností žalované. V žalobě uvedl, že dne 20. 6. 2018 požádal Věznici Rapotice o poskytnutí cca 8 informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky. Žalovaná se svým přípisem snažila převést informační povinnost povinného subjektu na nadřízený orgán, tj. Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, s čímž žalobce nesouhlasil. Dne 13. 8. 2018 podal stížnost, neobdržel však žádné rozhodnutí o této stížnosti. Žalobce se proto žalobou domáhá, aby žalovaná zjednala nápravu při vyřizování uvedené žádosti. Žalobce v žalobě s poukazem na své nepříznivé majetkové poměry požádal o přiznání úplného osvobození od soudních poplatků a dále navrhl, aby mu byl soudem pro řízení ustanoven zástupce z řad advokátů. Žalobce též učinil návrh na vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalované povinnost specifikovanou ve výroku tohoto usnesení.

[2] Městský soud v Praze v záhlaví označeným usnesením zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě (výrok I. a II.). Současně odmítl žalobcův návrh na vydání předběžného opatření (výrok III.). Městský soud uvedl, že žalobce neprokázal splnění zákonných předpokladů pro přiznání osvobození od placení soudního poplatku v dané věci. Z tohoto důvodu

nebylo možno vyhovět ani jeho žádosti o ustanovení advokáta, nadto ustanovení zástupce pro řízení o žalobě není nezbytné k ochraně práv žalobce. K návrhu na vydání předběžného opatření ve věci „*povinnosti žalované zdržet se všech dehonestujících i diskriminačních výroků při výkonu své funkce, které snižují důstojnost žalobce*“, městský soud uvedl, že jde nepochybně o věc, která v samé podstatě náleží do poměrů soukromého práva, ať už v oblasti antidiskriminačního zákona či občanského zákoníku. V obou případech se však nejedná o ochranu veřejných subjektivních práv žalobce, kterých by bylo možno domáhat prostřednictvím žalob, které projednávají soudy ve správním soudnictví.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Proti usnesení městského soudu brojil žalobce (stěžovatel) neodůvodněnou kasační stížností, se kterou spojil mj. žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 6. 2019, čj. 1 As 115/2019-14, stěžovateli neustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označené rozhodnutí.

[5] Na tuto výzvu soudu stěžovatel reagoval podáním ze dne 24. 6. 2019, doručeným soudu dne 9. 7. 2019 (tj. ve lhůtě pro doplnění kasační stížnosti, neboť usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 6. 2019). Tímto podáním stěžovatel doplnil kasační stížnost následovně. Odkázal na nařízení žalované č. 80/2010, které stanoví, že povinnými subjekty jsou organizované jednotky Vězeňské služby, tj. věznice i vazební věznice, a mají postavení správního orgánu 1. stupně s tím, že o opravných prostředcích podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhoduje Generální ředitelství Vězeňské služby ČR jako správní orgán druhého stupně. Dosavadní výhrady organizačních jednotek i rozhodovací činnost napadeného soudu jsou podle stěžovatele nezákonné a destruktivní a bezprecedentním způsobem omezují ústavně zaručené politické právo na informace o činnosti žalované. Proto je podle stěžovatele nezbytné přehodnotit dosavadní náhled a nezákonné rozhodnutí soudu zrušit.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost byla podána včas a osobou oprávněnou, není však přípustná.

[7] Podle § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), *[k]asační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[8] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí, resp. nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto

takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřipustnost (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[9] Stěžovatel se ve svém doplnění ke kasační stížnosti nijak nevyjadřuje k výrokům napadeného rozhodnutí městského soudu, resp. k důvodům, na nichž je toto procesní rozhodnutí postaveno. Argumentace stěžovatele se týká výhradně merita věci, tj. poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatel však nijak nerozvádí, z jakých důvodů kasační stížností napadá výroky městského soudu o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě, jakož i o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. '

[10] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost není podle § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná, neboť stěžovatelem uplatněné důvody uvedené v doplnění kasační stížnosti jsou jinými důvody ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] S ohledem na předeslané soudu kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Z těchto ustanovení vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu